ПРОЛЕТАРЕБО, ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡ, ᲨᲔᲔᲠᲗᲔᲓᲘᲗ!

ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲘ

ᲡᲐᲥ. Კ. Პ. (Ბ) ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ, ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘᲡ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲥ. ᲡᲡᲠ ᲛᲨᲠᲝᲛᲔᲚᲗᲐ ᲓᲔᲞᲣᲢᲐᲢᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲠᲔᲠᲒᲐᲜᲝ

ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲘ ᲝᲠᲒᲐᲜ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘᲡ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲐᲠᲔᲓᲐᲥᲪᲘᲝ ᲙᲝᲚᲔᲥᲢᲘᲕᲘ

ᲗᲘᲠᲘᲡᲘ 10 ᲙᲐᲞ.

ᲮᲣᲗᲨᲐᲑᲐᲗᲘ
9 ᲘᲐᲜᲕᲐᲠᲘ
1941 Წ.
№ 7 (6012)

ᲒᲐᲓᲐᲭᲘᲠᲘᲗ ᲒᲐᲕᲐᲣᲛᲯᲝᲑᲔᲡᲝᲗ ᲞᲐᲠᲒᲕᲘᲡᲘ ᲙᲐᲑᲘᲜᲔᲗᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ

ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲙᲐᲓᲠᲔᲑᲘ, ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲓᲐ ᲐᲠᲐᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲑᲝᲚᲨᲔᲕᲘᲙᲔᲑᲘᲡ ᲛᲐᲠᲥᲘᲡᲢᲣᲠᲘ-ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲗᲔᲝᲠᲘᲘᲡ ᲓᲐᲡᲐᲛᲣᲨᲐᲝᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲛᲗᲘᲗᲘᲡ ᲓᲐᲑᲠᲐᲜᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲥᲕᲔᲕᲐ, ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲡᲘᲡᲢᲔᲛᲐᲨᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲠᲝᲛᲘᲡ ᲠᲘᲗᲛᲘᲗ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔ ᲡᲐᲥᲛᲔᲑᲘ.

ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲐᲑᲘᲜᲔᲢᲘᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲛᲝᲕᲐᲚᲔᲝᲑᲐ ᲐᲥᲕᲡ ᲓᲐᲙᲘᲡᲢᲠᲣᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲘᲡ ᲞᲠᲝᲞᲐᲒᲐᲜᲓᲘᲡ ᲡᲐᲥᲛᲔᲨᲘ. ᲛᲐᲦᲐᲚᲙᲕᲐᲚᲘᲤᲘᲪᲘᲣᲠᲘ ᲪᲔᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲡᲐᲛᲣᲨᲐᲝᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲐᲑᲘᲜᲔᲢᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲡᲘᲡᲢᲔᲛᲐᲨᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲠᲝᲛᲘᲡ ᲠᲘᲗᲛᲘᲗ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔ ᲡᲐᲥᲛᲔᲑᲘ.

ᲛᲐᲦᲐᲚᲙᲕᲐᲚᲘᲤᲘᲪᲘᲣᲠᲘ ᲪᲔᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲐᲑᲘᲜᲔᲢᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒᲘ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲘᲡ ᲛᲘᲮᲔᲓᲕᲘᲗ ᲓᲐᲛᲢᲙᲘᲪᲓᲐ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔ ᲡᲐᲥᲛᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐ. ᲛᲐᲒᲐᲠᲘᲜ ᲓᲐᲛᲘᲜᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲥᲕᲔᲧᲜᲔᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲐᲑᲘᲜᲔᲢᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲡᲘᲡᲢᲔᲛᲐᲨᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲠᲝᲛᲘᲡ ᲠᲘᲗᲛᲘᲗ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔ ᲡᲐᲥᲛᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐ.

ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲯᲔᲠ ᲙᲘᲓᲔᲕ ᲐᲠᲡᲔᲑᲝᲛᲓᲔ ᲪᲘᲤᲠᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲙᲐᲠᲒᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲐᲨᲘ. ᲛᲐᲒᲐᲠᲘᲜᲘᲡ ᲓᲐᲛᲘᲜᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝ ᲐᲠ ᲣᲬᲘᲕᲔᲡ ᲗᲔᲝᲠᲘᲘᲡ "ᲨᲘᲛᲨᲘᲜᲐᲠᲔ ᲬᲚᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲚᲚᲝᲑᲐᲨᲘ ᲐᲠ ᲬᲐᲛᲘᲠᲗᲕᲘᲡ ᲐᲠᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲠᲔᲨᲔ ᲐᲠᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲛᲝᲙᲘᲓᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐ ᲛᲝᲛᲖᲘᲐᲜᲘᲗ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐᲨᲘ. ᲡᲐᲛᲐᲛ ᲓᲐᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲐᲠ ᲣᲬᲕᲔᲡ ᲗᲔᲝᲠᲘᲘᲡ "ᲨᲘᲛᲨᲘᲜᲐᲠᲔ ᲬᲚᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲚᲚᲝᲑᲐᲨᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲝᲠᲘᲜᲐᲠᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘᲗ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒᲘ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲘᲡ ᲛᲘᲮᲔᲓᲕᲘᲗ ᲓᲐᲛᲢᲙᲘᲪᲓᲐ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔ ᲡᲐᲥᲛᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐ. ᲡᲐᲛᲐᲛ ᲓᲐᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲐᲠ ᲣᲬᲕᲔᲡ ᲗᲔᲝᲠᲘᲘᲡ "ᲨᲘᲛᲨᲘᲜᲐᲠᲔ ᲬᲚᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲚᲚᲝᲑᲐᲨᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲝᲠᲘᲜᲐᲠᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘᲗ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒᲘ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲘᲡ ᲛᲘᲮᲔᲓᲕᲘᲗ ᲓᲐᲛᲢᲙᲘᲪᲓᲐ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔ ᲡᲐᲥᲛᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐ.

ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲯᲔᲠ ᲙᲘᲓᲔᲕ ᲐᲠᲡᲔᲑᲝᲛᲓᲔ ᲪᲘᲤᲠᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲙᲐᲠᲒᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲐᲨᲘ. ᲛᲐᲒᲐᲠᲘᲜᲘᲡ ᲓᲐᲛᲘᲜᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝ ᲐᲠ ᲣᲬᲕᲔᲡ ᲗᲔᲝᲠᲘᲘᲡ "ᲨᲘᲛᲨᲘᲜᲐᲠᲔ ᲬᲚᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲚᲚᲝᲑᲐᲨᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲝᲠᲘᲜᲐᲠᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘᲗ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒᲘ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲘᲡ ᲛᲘᲮᲔᲓᲕᲘᲗ ᲓᲐᲛᲢᲙᲘᲪᲓᲐ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔ ᲡᲐᲥᲛᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐ.

ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲞᲠᲝᲞᲐᲒᲐᲜᲓᲘᲡ ᲒᲐᲠᲓᲐᲥᲛᲜᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒ ᲝᲠ ᲬᲚᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲚᲚᲝᲑᲐᲨᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲐᲑᲘᲜᲔᲢᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲡᲘᲡᲢᲔᲛᲐ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲠᲝᲛᲘᲡ ᲠᲘᲗᲛᲘᲗ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔ ᲡᲐᲥᲛᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐ. ᲡᲐᲛᲐᲛ ᲓᲐᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲐᲠ ᲣᲬᲕᲔᲡ ᲗᲔᲝᲠᲘᲘᲡ "ᲨᲘᲛᲨᲘᲜᲐᲠᲔ ᲬᲚᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲚᲚᲝᲑᲐᲨᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲝᲠᲘᲜᲐᲠᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘᲗ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒᲘ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲘᲡ ᲛᲘᲮᲔᲓᲕᲘᲗ ᲓᲐᲛᲢᲙᲘᲪᲓᲐ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔ ᲡᲐᲥᲛᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐ.

ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲞᲠᲝᲞᲐᲒᲐᲜᲓᲘᲡ ᲒᲐᲠᲓᲐᲥᲛᲜᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒ ᲝᲠ ᲬᲚᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲚᲚᲝᲑᲐᲨᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲐᲑᲘᲜᲔᲢᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲡᲘᲡᲢᲔᲛᲐ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲠᲝᲛᲘᲡ ᲠᲘᲗᲛᲘᲗ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔ ᲡᲐᲥᲛᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐ. ᲛᲐᲒᲐᲠᲘᲜᲘᲡ ᲓᲐᲛᲘᲜᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝ ᲐᲠ ᲣᲬᲕᲔᲡ ᲗᲔᲝᲠᲘᲘᲡ "ᲨᲘᲛᲨᲘᲜᲐᲠᲔ ᲬᲚᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲚᲚᲝᲑᲐᲨᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲝᲠᲘᲜᲐᲠᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘᲗ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒᲘ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲘᲡ ᲛᲘᲮᲔᲓᲕᲘᲗ ᲓᲐᲛᲢᲙᲘᲪᲓᲐ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔ ᲡᲐᲥᲛᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐ.

ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲐᲑᲘᲜᲔᲢᲘᲡ ᲚᲔᲓᲘᲡ ᲓᲐᲛᲣᲨᲐᲕᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒ ᲠᲐᲛᲓᲔᲜᲘᲛᲔ ᲬᲚᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲚᲚᲝᲑᲐᲨᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲐᲑᲘᲜᲔᲢᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲡᲘᲡᲢᲔᲛᲐ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲠᲝᲛᲘᲡ ᲠᲘᲗᲛᲘᲗ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔ ᲡᲐᲥᲛᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐ. ᲛᲐᲒᲐᲠᲘᲜᲘᲡ ᲓᲐᲛᲘᲜᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝ ᲐᲠ ᲣᲬᲕᲔᲡ ᲗᲔᲝᲠᲘᲘᲡ "ᲨᲘᲛᲨᲘᲜᲐᲠᲔ ᲬᲚᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲚᲚᲝᲑᲐᲨᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲝᲠᲘᲜᲐᲠᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘᲗ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒᲘ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲘᲡ ᲛᲘᲮᲔᲓᲕᲘᲗ ᲓᲐᲛᲢᲙᲘᲪᲓᲐ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔ ᲡᲐᲥᲛᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐ.

ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲐᲑᲘᲜᲔᲢᲘᲡ ᲚᲔᲓᲘᲡ ᲓᲐᲛᲣᲨᲐᲕᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒ ᲠᲐᲛᲓᲔᲜᲘᲛᲔ ᲬᲚᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲚᲚᲝᲑᲐᲨᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲐᲑᲘᲜᲔᲢᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲡᲘᲡᲢᲔᲛᲐ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲠᲝᲛᲘᲡ ᲠᲘᲗᲛᲘᲗ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔ ᲡᲐᲥᲛᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐ.

ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲐᲑᲘᲜᲔᲢᲘᲡ ᲚᲔᲓᲘᲡ ᲓᲐᲛᲣᲨᲐᲕᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒ ᲝᲠ ᲬᲚᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲚᲚᲝᲑᲐᲨᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲐᲑᲘᲜᲔᲢᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲡᲘᲡᲢᲔᲛᲐ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲠᲝᲛᲘᲡ ᲠᲘᲗᲛᲘᲗ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔ ᲡᲐᲥᲛᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐ.

ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲐᲑᲘᲜᲔᲢᲘᲡ ᲚᲔᲓ

ჯილდოს საპასუხოდ გავაძლიეროთ გამოფენისათვის მზადება

მახარაძის რაიონის კოლმეურნეობათა მიღწევები

მახარაძე, (საქდესი). მახარაძის რაიონის კოლეტტიფმა და საბჭოთა მეურნეობამ 1940 წელს ბრწყინვალე გამარჯვებებს მიაღწიეს საწარმოო-საფინანსო გეგმების შესრულებაში. 1939 წელს რაიონში 6 მილიონერი კოლმეურნეობა იყო, ახლა კი 9 მილიონერი კოლმეურნეობაა. რაიონის 40 კოლმეურნეობის შემოსავლიდან 30 მილიონ მანეთს ადგენენ ჯარმა. რაიონში გაშენებულია ძვირფასი მრავალწლიანი სუბტროპიკული კულტურება. მახარაძის რაიონის კოლეტტიფმა და საბჭოთა მეურნეობებმა 1940 წელს გეგმით ჯათვალსწინებული 11.164 ათასი კგ. ნაცელად სახელმწიფოს ჩაბარეს 11.524.000 კილოგრამი ჩაის მწვანე ფოთოლი და 45 მილიონ ნაჯოფი. მნიშვნელოვანი გადაჭარბებით არის შესრულებული ახალი პლანტაციების გაშენების გეგმები. მაგალითად, ჩაის ახალი პლანტაციების გაშენების გეგმა შესრულებულია 101,2 პროც., ციტრუსებისა — 117 პროც., ტუნგოსი — 115 პროც., იაპონური ხურმისა — 103 პროც., ხეხილის ბაღისა — 118 პროც., ბამბუკისა — 104,3 პროცენტი და სხვ.

რაიონმა საგრძნობი გადაჭარბებით შესრულა ნატურანაღლიერების გეგმა, აგრეთვე ხორცის, ტყავის, ყველის, სოიის და სხვა ჩაბარების გეგმა.

ამ მიღწევების შედეგად წელს მნიშვნელოვნად გაიზრდება სრულიად-საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენის მონაწილეთა რიცხვი. მარტო 4 იანვრამდე 400-ზე მეტი განცხადებაა შეტანილი გამოფენაში მონაწილეობის უფლების მინაფოთის შესახებ.

სრულიად-საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენის მთავარმა კომიტეტმა სოფლის მეურნეობაში მიღწეული თვალსაჩინო წარმატებებისათვის მახარაძის რაიონის სოფ. თხინვალის კოლმეურნეობა „ჩაქერ-ნამგალი“, სოფ. ძიმითის „ახალგაზრდა კომუნისტის“ სახელობისა და სოფ. მერიის კროვის სახელობის კოლმეურნეობები მეორე ხარისხის დიპლომით, 5 ათასი მანეთით და მოტოციკლეტით დაჯილდოდეს თვითეული.

ჯილდოდ უდიდესი აღფრთოვანება გამოიწვია კოლმეურნეთა შორის. ესინი პირობას იძლევიან, რომ უფრო მეტი ენერგიით იბრძოლებენ შემდგომი გამარჯვებისათვის და ახალ საწარმოო მიღწევებით წარსდგებიან მიდინარე წლის სრულიად-საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენაზე.

ახალი ეაღლებულებები

ბოლნისი, (საქდესი). ბორის რაიონის სოფელ ახალზიოს ჩოდრიშვილის სახელობის კოლმეურნეობის წევრნი უდიდესი კმაყოფილებით შეხვდნენ ცნობას იმის შესახებ, რომ სრულიად-საკავშირო სასოფლო - სამეურნეო გამოფენის მთავარმა კომიტეტმა კოლმეურნეობა მეორე ხარისხის დიპლომით, 5 ათასი მანეთით და მოტოციკლეტით. კოლმეურნეთა სერთო კრებაზე გამოსულმა ამხანაგებმა სპასტო ჯილო ბასუხად პირობა დასდეს, რომ გაორკეცებული ენერგიით იბრძოლებენ მოსავლიანობის შემდგომი გადიდებისათვის. სტახანოველმა კოლმეურნემ ი. ბალიაშვილმა თავისი ბრიგადის სახელით ვალდებულება იკისრა თვალსაჩინოვნად გაუფრთხილდეს გამ-ფენ ძალას, ჰექტარზე საშუალოდ 15 ცენტნერი ხორბლი, 20 ცენტნერი სიმინდი, 200 ცენტნერი კარტოფილი, 250 ცენტნერი კომბოსტო და 350 ცენტნერი შაქრის ჭარხალი მოიყვანოს. ბრიგადირმა ლ. ზურაბაშვილმა ვალად იდო ჰექტარზე საშუალოდ 350 ცენტნერი შაქრის ჭარხალის, 300 ცენტნერი კომბოსტოს, 250 ცენტნერი კარტოფილისა და 20 ცენტნერი ქერის აღება.

სოციალისტურ შეჯიბრებაში ჩაებნენ და ახალი საწარმოო ვალდებულებები იკისრეს რგოლის ხელმძღვანელებმა — მაგდან მამეკაშვილმა, ანა ბალიაშვილმა, ელისაბედ სოფიაშვილმა და სხვებმა. მათ პირობა დასდეს, რომ საუკეთესოდ გამოაზამთრებენ მუშა-საქონელს და XVIII პარტკონფერენციის გახსნის დღეს ყოველ ძალას, ჰექტარზე საშუალოდ 15 ცენტნერი ხორბლის გეგმა, აგრეთვე ხორცის, ტყავის, ყველის, სოიის და სხვა ჩაბარების გეგმა.

ეკონომიკური ანბანი

გოკრი, (საქდესი). გორის რაიონის სოფელ ახალზიოს ჩოდრიშვილის სახელობის კოლმეურნეობის წევრნი უდიდესი კმაყოფილებით შეხვდნენ ცნობას იმის შესახებ, რომ სრულიად-საკავშირო სასოფლო - სამეურნეო გამოფენის მთავარმა კომიტეტმა კოლმეურნეობა მეორე ხარისხის დიპლომით, 5 ათასი მანეთით და მოტოციკლეტით. კოლმეურნეთა სერთო კრებაზე გამოსულმა ამხანაგებმა სპასტო ჯილო პასუხად პირობა დასდეს, რომ გაორკეცებული ენერგიით იბრძოლებენ მოსავლიანობის შემდგომი გადიდებისათვის. სტახანოველმა კოლმეურნემ ი. ბალიაშვილმა თავისი ბრიგადის სახელით ვალდებულება იკისრა თვალსაჩინოვნად გაუფრთხილდეს გამ-ფენ ძალას, ჰექტარზე საშუალოდ 15 ცენტნერი ხორბლი, 20 ცენტნერი სიმინდი, 200 ცენტნერი კარტოფილი, 250 ცენტნერი კომბოსტო და 350 ცენტნერი შაქრის ჭარხალი მოიყვანოს. ბრიგადირმა ლ. ზურაბაშვილმა ვალად იდო ჰექტარზე საშუალოდ 350 ცენტნერი შაქრის ჭარხალის, 300 ცენტნერი კომბოსტოს, 250 ცენტნერი კარტოფილისა და 20 ცენტნერი ქერის აღება.

სოციალისტურ შეჯიბრებაში ჩაებნენ და ახალი საწარმოო ვალდებულებები იკისრეს რგოლის ხელმძღვანელებმა — მაგდან მამეკაშვილმა, ანა ბალიაშვილმა, ელისაბედ სოფიაშვილმა და სხვებმა. მათ პირობა დასდეს, რომ საუკეთესოდ გამოაზამთრებენ მუშა-საქონელს და XVIII პარტკონფერენციის გახსნის დღეს ყოველ ძალას, ჰექტარზე საშუალოდ 15 ცენტნერი ხორბლის

ეკონომიკური ანბანი 1941 წლის სრულიად-საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენისათვის

ფოთი, (საქდესი). კოლხიდშენის ეკალიპტის სანერგეში მიმდინარე წლის სრულიად-საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენისათვის ეკონომიკურად შერჩეულია ერთი წლის ასაკის 20 ძირი ეკალიპტი. თვითეული ხის სიმაღლე 2 მეტრს უდრის. გამოფენისათვის შერჩეულია აგრეთვე ხავსში გახვეული ეკალიპტის 50 ძირი ნერგი და ეკალიპტის თესლის მდიდარი კოლექცია.

„იგრეფუტუტის“ საბჭოთა მეურნეობამ გამოფენისათვის მოამზადა ახალი მოსავლის 20 ათასი ძირი გრეიფრუტი, რომელსაც, მოსკოვში გაგზავნამდე, თბილისის მაცივარში შეინახავენ.

ეკონომიკური ანბანი

ფოთი, (საქდესი). ამ დღეებში ლენინის სახელობის მოაყენ მეცხოველეობის სარაინო გამოფენა. გამოფენაზე წარმოდგენილ იქნა 91 ეკონომიკური.

გამოფენამ ნათელჰყო ის წარმატებები, რაც მეცხოველეობის განვითარების საქმეში რაიონის კოლმეურნეობებმა მოიპოვეს.

სოფ. ორაგაციულების ეროონშილოვის სახელობის კოლმეურნეობამ (თავმჯდომარე—ნ. ძიძიგური) პირტყვის სულადობის ზრდის გეგმა 112 პროცენტით შეასრულა, მანვე გაზარდა ფერმაში წველადობა, თვითეულ ფაფრიანე კვიცზე მიიღო 800 ლიტრზე მეტი ძიძ. ამ კოლმეურნეობის წევრებმა თვითეულ ზრმამდელზე 400 გრამი ყველი მიიღეს.

ეკონომიკური ანბანი

ლანჩხუთი („კომუნისტის“ კორ.). ამ დღეებში ლენინის სახელობის მოაყენ მეცხოველეობის სარაინო გამოფენა. გამოფენაზე წარმოდგენილ იქნა 91 ეკონომიკური.

კარგი მაჩვენებელი აქვთ აგრეთვე სოფ. ლაშისციხეს, ჟვარაკის და სხვა კოლმეურნეობათა ფერმებს.

საგამოფენო კომისიამ სოფ. ორაგაციულების ეროონშილოვის სახელობის კოლმეურნეობის მეკამეჩეობის ფერმის მუშაობა შეფასდა ფრიადზე და კოლმეურნეობის თავმჯდომარეს ნ. ძიძიგურს, აგრეთვე ფერმის მუშაკებს თ. ორაგაველიძეს და მახარაძეს მიაკუთვნა პირველი ჯილდო—თვითეულს 100 მანეთი.

ჯილდოები მიიღეს აგრეთვე სოფ. ლაშისციხის ფერფეზეს სახელობის კოლმეურნეობის მეცხოველეობის ფერმის, ტალნარის სახელობის კოლმეურნეობის სპეციალ (ზომეული ვ. ქვაკაძე) და სხვ.

ეკონომიკური ანბანი

ზუგდიდი, (საქდესი). ზუგდიდის ოლქის ბოლნისის სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკუმი ამ დღეებში ეკონომიკურ ანბანს ეძღვნებოდა. ეკონომიკურ ანბანზე ლაპარაკობდნენ ტექნიკუმის ლექტორები, ტექნიკუმის ეკონომისტი ბ. ბერიძე, ბოლნისის რაიონის ეკონომისტი ბ. ბერიძე, ბოლნისის ეკონომიკური ინსტიტუტის ასპირან

პარტიული ცხოვრება

გამოუფენისათვის მზადებას კარგადორგანიზაციებმა უნდა უხელმძღვანელონ

ზუგდიდი („კომუნისტის“ კორ.). მთელი ზაფხულის განმავლობაში ახალსოფლის მტს-ის პირველადი პარტორგანიზაცია გულმოდგინედ იბრძოდა იმისათვის, რომ მტს-ს მოეპოვებინა მიმდინარე წლის სრულიად-საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენაში მოხაწილეობის უფლება. იგი კონკურეფულ დახმარებას უწევდა სტრაკტორო ბრიგადებს; პარტორგანიზაცია გამოყოფდა მტს-ის სატრაკტორო ბრიგადებსა, ტრაკტორისტებსა და სპეციალისტებს მორის სოციალისტური შეჯიბრების გაშლის ორგანიზატორის როლში. პარტბიურომ ფურნეველ-ყო სოციშეჯიბრებით ნაკისრ ვალდებულებათა სისტემატური შემოწმება. მოპოვებულ იქნა სერიოზული წარმატებები: გიორგიძა სასოფლო-სამეურნეო გამოფენის კანდიდატთა რაოდენობა.

ასე, მაგალითად, დ. ბატონასაშვილის სატრაკტორო ბრიგადამ 1940 წლის სხვადასხვა სახის სატრაკტორო სამუშაოები შეასრულა 1.763 ჰექტარზე, ნაცვლად გეგმით გათვალისწინებული 1596,3 ჰექტარისა, გასწია აგრეთვე 1.086 კილოგრამი საფვავის ეკონომია. ასევეთვე წარმატებანი მოიპოვეს გ. აკოფაშვილის, გ. მარღიშვილის (სატაკანდიდატები), კ. ბაინდურაშვილის, ს. მაზანაშვილის სატრაქტორო ბრიგადებმა.

მეთორმეტე სატრაქტორო ბრიგადის ბრიგადირად წამოყენებულ იქნა ა. თვალური, რომელმაც 1940 წლის სამუშაო გეგმა 101 პროცენტით შეასრულა.

ახალსოფლის, მტს-ის პრეზედიუმი პარტორგანიზაციას (მდივანი— ბეღელიძე) მსგავსად, 1941 წლის სრულიად-საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენისათვის, მზადების საქმეს კარგად ხელმძღვანელობენ რაიონის მთელი რიგი პირველადი პარტორგანიზაციები. ლეკიცები, მოსწავლეებები და საფბრები, მაღალი მოსავლის მიღების საკითხებზე, თვითეული მონაწილეობა გამოცდილებების ჩვენება და ფართოდ დანერგვა, აგროტექნიკის მნიშვნელოვანის პროპაგანდა — აი რით ხასიათდება მოწინავე საკოლმეურნეო პირველადი პარტორგანიზაციების მუშაობა.

ადგილობრივი პარტორგანიზაციის ხელმძღვანელობით და კომუნისტების სამაგალითო მუშაობით სოფელ ოხერის ლ. ჯ. ბერიას სახელობის კოლმეურნეობამ 1940 წელს ერთ ჰექტარზე საშუალოდ 75 ცენტნერი ყაყაჩის მოჰკრიფა. ახალხიზის მიხა ჩოდრიშვილის სახელობის კოლმეურნეობა წამოყენებულია 1941 წლის სასოფლო-სამეურნეო გამოფენის კანდიდატად ფართო ჩვენებით. გასულ წელს ტრაქტორ ფართობების ოვითეული ჰექტარზე ამ კოლმეურნეობამ მოიყვანა საშუალოდ 270 ცენტნერი შაქრის ჭარხალი და 200 ცენტნერი ბალი. შაქრის ჭარხლის, ხილის ბოსტნეული კულტურების ხაზით მაღალი მოსავლიანი ამაყობენ სოფ. ზემოსკარის, ნადარბაზეის, ბერბუკის, თედოწმინდის და სხვა კოლმეურნეობები. ეს მიღწეულია პარტორგანიზაციების ენერგიული მუშაობით.

მაგრამ არის ერთი მეტად სერიოზული ნაკლი, რომელიც სასწრაფოდ უნდა გამოსწორდეს. ადგილობრივი პარტიული, საბჭოთა და სამეწარმოო-მეფენი ორგანიზაციების უყურადღებობით რაიონში ჯერ კიდევ სუსტად მიმდინარეობს ბალფენის კანდიდატთა გამოკვლევა. გამოფენის კანდიდატთა განცხადებების დაწერასა და რაიმიწაგანში გაგზავნაზე სოფლის პირველადი პარტორგანიზაციები არ ზრუნავენ. მათთან ერთად ამ სერიოზულ საქმის სუსტად ხელმძღვანელობენ გორის რაიმიწაგანი, ახალსოფლისა და გორის მტს-ები.

ნ. ჟურაკავილი

თეორიული კონფერენცია მეცნიერებათა აკადემიის ფილიალის კარგადორგანიზაციაში

ამ დღეებში სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის საქართველოს ფილიალის პირველადი პარტიულმა ორგანიზაციამ (პარტბიუროს მდივანი ამბ. გ. ტიბაძე) მოაწყო თეორიული კონფერენცია თემაზე: „ბოლშევიკების პარტიის მუშაობა მოძრაობის აღმავლობის წლებში პირველი იმპერიალისტური ომის წინ“.

თეორიული კონფერენციისათვის მზადება პირველადმა პარტიულმა ორგანიზაციამ ადრეეე დაიწყო.

კონფერენციის მონაწილენი უზრუნველყოფილი იყვნენ ამ თემასთან დაკავშირებულ ლიტერატურით.

კონფერენციამდე რამდენიმე დღით ადრე პარტიული ბიუროს მდივანმა ამბ. ტიბაძემ მოაწყო ჯგუფური და რამდენიმე ინდივიდუალური კონსულტაცია.

საფუძვლიანი წინასწარი მუშაობის შედეგად მეცნიერებათა აკადემიის საქ. ფილიალის პარტიული და უპარტიო ბოლშევიკები მომზადებული შეხვდნენ თეორიულ კონფერენციას, რომელსაც 25 კაცი დაესწრო.

მომხსენებელმა ამხ. ი. მ. ასკურავამ (ვამომცემლობის გამგე) საკითხი ღრმად გააშუქა.

კამათში გამოვიდნენ: პროფ. ბ. დ. კუპრაძე, პროფ. გოგიბერიძე, ა. ვ. ფაშაკიძე (მეგნ. კანდ.), ა. ე. გორგიძე (მეცნ. კანდ.), ზ. ფაქაოვი, ა. რ. კალაძე და სხვ.

კონფერენციის მუშაობა შეაჯამა სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის საქართველოს ფილიალის პარტბიუროს მდივანმა ამხ. გ. ტიბაძემ.

მან ყურადღება გაამახვილი შემდგომი თეორიული კონფერენციის უკეთ მომზადების ორგანიზაციის საკითხებზე.

მეცნიერებათა აკადემიის საქ. ფილიალში ეს მეორე თეორიული კონფერენციაა, რომელშიც ნაყოფიერად ჩაიარა. პარტიული ორგანიზაცია თებერვლის პირველ რიცხვებში მესამე თეორიულ კონფერენციას მოაწყობს. (საქდესი).

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს 1940 წლის 20 დეკემბრის გადაწყვეტილებით საქ. კ. პ. (ბ) რიგებიდან გარიცხული არიან:

ფრიდონ კარლოს-ძე ლაღაი, საქ. კ. პ. (ბ) წევრი 1931 წლიდან, პარტბილეთი № 2848855 — როგორც მტკიცდადებული სამუშაოს გაცდენისათვის; ნიკიფორე მატროფანეს-ძე პობედონუცი, საქ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატი 1938 წლიდან, საკანდიდატო ბარათი № 2639599 — პარტბოკომენტების სამჯერ დაკარგვისათვის; ალექსანდრე პატრეს-ძე ფრანგელიძე, საქ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატი 1939 წლიდან, საკანდიდატო ბარათი № 3083895 — როგორც მტკიცდადებული სამუშაოს გაცდენისათვის; სპირიდონ იაკობის-ძე ნაფოლოშვილი, საქ. კ. პ. (ბ) წევრი 1928 წლიდან, პარტბილეთი № 2851324 — ცხოვრებისა და ადამიანური ეთიკის დარღვევისათვის; ალექსანდრე ზუბაშვილი, საქ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატი 1939 წლიდან, საკანდიდატო ბარათი № 2165799 — ინსტიტუტიდან, რომ კანდიდატობიდან საქ. კ. პ. (ბ) წევრად გადასვლის დროს დაჰფარა, რომ მონაწილეობას ღიტონელობა 1924 წლის მეზუბეველთ აკტიურაში.

მილიონერი კოლმეურნეობის კომუნისტები გამოუფენაში მონაწილეობისათვის ბრძოლის სათავეში

მახარაძე („კომუნისტის“ კორ.). სრულიად-საკავშირო სასოფლო - სამეურნეო გამოფენის 1941 წელში განგრძობის შესახებ სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს და საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილებას ამ ბრიგადირად მახარაძელი კოლმეურნე გლეხობა, საბჭოთა მეურნეობის და მტს-ის მუშაკნი და სოფლის მეურნეობის სპეციალისტები დიდად აღფრთოვანა. ფართოდ გაიშალა სოციალისტური შეჯიბრება გამოფენაში მონაწილეობის უფლების მოპოვებისათვის.

რაიონის საკოლმეურნეო და საბჭოთა მეურნეობის პარტიული ორგანიზაციებმა უმრავლესობა გამოფენისათვის მზადების საქმეს ბოლშევიკურად ხელმძღვანელობდა.

ნატანების ლ. ჯ. ბერიას სახელობის მილიონერ კოლმეურნეობაში პარტიული ორგანიზაციის თავმჯდომარემ (პარტბიუროს მდივანი ამხ. ვ. ყალიჩავა) გაიშალა სოციალისტური შეჯიბრება ბრიგადებსა, რგოლებსა და კოლმეურნეთა შორის ჩაის მწვანე ფოთლის დამზადებისა და ჩაის ფოთლის ულანაკარგოდ აღებისათვის, საშემოდგომო და საზამთრო სამუშაოების მაღალხარისხოვნად ჩატარებისათვის, 1941 წელში გამოფენაში მონაწილეობის უფლების მოპოვებისათვის. თვით კომუნისტი კოლმეურნეები პირად მაგალითს უჩვენებენ დანარჩენ კოლმეურნეებს საწარმოო გეგმების ვადაზე ადრე და ხარისხიანად შესრულებისათვის.

1939 წელს სასოფლო-სამეურნეო გამოფენაზე ბერიას სახელობის კოლმეურნეობიდან 13 კოლმეურნე მონაწილეობდა, 1940 წელში — 28. გამოფენის მონაწილეობა რიცხვობრივი ზრდა კოლმეურნეობაში პარტიული ორგანიზაციების ყოველდღიური ხელმძღვანელობით მაღალი აგროტექნიკის წესების დანერგვის შედეგია.

კოლმეურნეობა, რომელიც 1939 წელს სრულიად-საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენის მონაწილე იყო, საგამოფენო კომიტეტმა დაჯილდოვა მეორე ხარისხის დიპლომით, მატოიკლეტით და 5.000 მანეთით, კოლმეურნეობის თავმჯდომარე, საქ. სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი კომენისტი ამბ. ვ. ჯაბუა — ოქროს დიდი მედალით, კომერისტი ბრიგადირი ამბ. გრ. ხუროკიძე ოქროს პატარა მედალით, ხოლო კომუნისტები დავით ბაკაიძე და მარო ბოლქვაძე — ვერცხლის პატარა მედალით. 1939 წელს გამოფენაში 7 კომუნისტი იღებდა მონაწილეობას, 1940 წელს — 9.

გამოფენის მონაწილე იყო № 11 ბრიგადა და მისი ბრიგადირი კომუნისტი გრ. ხუროკიძე. გამოფენაზე მიღებული გამოცდილების ფართოდ დანერგვამ, მოწინავეთა გამოცდილების განზოგადებამ და რგოლური მუშაობის კანმტკიცებამ ამბ. ხუროკიძის ბრიგადას შესაძლებლობა მისცა 1940 წელში სრულ და აბსოლუტურ ზომასაელილან ჩაის პლანტაციებიდან 5 ბალალოდ 6 ათასზე მეტი კილოგრამი ჩაის მწვანე ფოთლი მიეღო. ახლა ამბ. ხუროკიძის ბრიგადის მიღწევები ცხრილია ექესათასოფანთა მოძრაობის სახით. პარტიულმა ორგანიზაციამ დადგენილება გამოიტანა იმის შესახებ, რომ დანარჩენ 21 ბრიგადაში მიბაძონ ამბ. გრ. ხუროკიძის ბრიგადას.

პარტიული ორგანიზაცია სისტემატურად იხილავს სამეურნეო შინაარსის საკითხებს, ცალკეულ ბრიგადაში გამოფენისათვის მზადების საქმეს. პარტიულ კრებაზე ამსსწორათ № 8 და №5 ბრიგადის სასოფლო-სამეურნეო საუბრობის მიმდინარეობა განიხილეს. კომეთანლებმა აღნიშნეს სამარცხვინო ჩამორჩენა სასოფლო-სამეურნეო გეგმების შესრულებაში. აღინიშნა, რომ სუსტად ემზადებოდნენ 1941 წლის სრულიად-საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენისათვის. გამოფენაში მონაწილეობის უფლების მოპოვებისათვის არ იყო გაშლილი სოციალისტური შეჯიბრება და სხვ. ამ ნაკლთა აღმოსაფხვრელად პარტიულმა კრებამ კონკრეტული ღონისძიებანი დასახა.

გამოფენის მზადებაში ფართოდ არიან ჩაბმული კომუნისტები, რომ შედეგად საგრძნობადოდ ამაღლდა მათი ავანგარდული როლი, კოლმეურნეობაში მომუშავე 48 კომუნისტიდან 34 ამხანაგი ხუთახანოელია და 12 დამკვრელი. კომუნისტ მარო ბოლქვაძეს 1940 წელში 409 შრომადღე აქვს გამოშვებული, იგი ყოველდღიურად 70-85 კილოგრამ ჩაის მწვანე ფოთლს ჭრეფდა და დღიურ დაკალებას 350-450 პროცენტით ასრულებდა. გ. ხუროკიძეს 354 შრომადღე აქვს გამომუშავებული, გრ. ტუღუშს 301, დ. ნაკიძეს — 276 შრომადღე.

გამოფენისათვის მზადების კარგ მაგალითს იძლევა ჯურიანთის ფ. მახარაძის სახელობის მილიონერი კოლმეურნეობის პარტიული ორგანიზაცია (პარტბიუროს მდივანი ამბ. შ. შარაძე). პარტიულმა ორგანიზაციამ მოაწყო სსრ კავშირის სახალხო კომისართა ბრძანებულების „ბოლშევიკური ბალეების ადგილი ჰქონდა კრიტიკის შეფუთულებლობას. ამაში ნაწილობრივ დანაშაული არიან თვით კრიტიკოსებიც, რადგან ჩვენი ლიტერატურული კრიტიკა დაბალ იდეურ დონეზე დგას.

შემდეგ მომხსენებელმა გაიცნო სხდომას საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილება და „პრავდის“ მოწინავე წერილი კრიტიკისა და ბიბლიოგრაფიის შესახებ.

მომხსენებელმა აღნიშნა, რომ 1940 წელს საქართველოში გამოვიდა 40-ზე მეტი წიგნი — რომანები, მოთხრობებისა და ლექსების კრებულები. ამ წიგნების უმეტესი ნაწილი კრიტიკის მხრივ უყურადღებოდ დარჩა, ხოლო თუ რომელიმეს შესახებ დაიბეჭდა ბრძანები წერილები, როგორც წესი, ეს წერილები ეფრო ხოტბაა წარმოადგენდნენ, ვიდრე ბოლშევიკურ კრიტიკას. მწერალთა კავშირის პერიოდული გამოცემებიდან „ლიტერატურული საქართველო“ შედარებით მეტ ადგილს უთმობდა კრიტიკას, მაგრამ ვერ ვიტყვით, რომ გამოქვეყნებული წერილები ყველა მაღალხარისხოვანი იყოს. „ზნაობისა“ და „ჩვენს თაობაში“ კრიტიკისა და ბიბლიოგრაფიის საქმე სუსტად არის დაყენებული.

მოხსენების გარშემო გაიმართა გაცხოველებული კამათი. სიტყვებით გამოვიდნენ ს. შანშიაშვილი, ფ. ელენტა, ი. ვაკელი, ა. სულთანი, ს. ჩიქოვანი, კ. ჭიჭინაძე, ი. გრიშაშვილი, ვ. ბორგაძე, დ. შენგელაია, ვ. ფულეკიძე, გ. ცეცხლაძე, ლ. ასათიანი და ს. ეფენი.

მოკამათეებმა საინტერესო ფაქტები დაასახელეს მწერალთა კავშირის ცხოვრებიდან და მნიშვნელოვანი საკითხები წამოაყენეს. ს. შანშიაშვილმა სთქვა და ს. ბერიაშაც დაეთმოშვის, რომ ჩვენს მწერლებში ფართოდ აქვს გადგმული ფეხი კრიტიკის მოუთმენლობის მავნე ტრადიციას. კაკრიტიკებას სთქვლან არა დახმარებად, არამედ მტრულ გამოლაშქრებად. საკმარისია კრიტიკოსმა უარყოფითი შეფასება მისცეს რომელიმე მწერლის ნაწარმოებს, რომ აღნიშნული მწერალი ამ კრიტიკოსს პირად მტრად გადაიქცეს. ყველა ორატორი ჰგმობდა ამ მავნე დამოკიდებულებას და მოითხოვდა ნამდვილ, ბოლშევიკურ, მიუდგომელ კრიტიკას.

ორატორთა გამოსვლებში დაზუსტდა აგრეთვე საკითხი—როგორი უნდა იყოს კრიტიკა. ყველა დაეთანხმა „პრავდის“ დებულებას, რაც ციტირებულ იყო მოხმსენებლის მიერ, რომ „ჩვენი კრიტიკის ცეცხლში უნდა გაატარონ ყოველგვარი უმეცრული ნაჯღაბნი, ანტიმხატვრული ნაწარმოებნი“. კრიტიკა არის არა მარტო დახმარება მწერლისათვის, არამედ იმავე დროს კრიტიკა მოწოდებულია აღზარდოს მასების ესთეტიკური, მხატვრული გემოვნება. ბ. ელენტმა და ლ. ასათიანმა მართებულად განაცხადეს, რომ კრიტიკული წერილი უნდა წარმოადგენდეს დამოუკიდებლად სანტერესო საკითხავს, მაღალ ესთეტიკურ ნაწარმოებს, დაწერილს საგნის ღრმა ცოდნით, დიდი სიმახვილით, კარგი ქართული ენით.

ს. ჩიქოვანმა წამოაყენა დებულება — და ამაში დაეთანხმნენ შემდგომ გამოსული ორატორები, რომ კრიტიკას უნდა ახასიათებდეს უდიდესი სიყვარული ლიტერატურისადმი, კრიტიკოსი უნდა „წერდეს მძაფრად. ლ. ასათიანმა მოსწრებულად მოიყვანა მაგალითი ე. ზოლასი, რომელმაც გამოსცა კრიტიკული წერილების ორი წიგნი „რა მიყვარს“ და „რა მძულს“. ორივე წიგნი ერთგვარი, მაღალი ეზნებითაა დაწერილი.

მარგებულად აღნიშნა ბ. ელენტამ, რომ კრიტიკოსთა უმეტესი ნაწილი, როგორც, მაგალითად, გ. ქიქოძე, ჰ. იბგროროყეა, ი. გაფერელია, ნაწილობრივ ლ. ასათიანი და შ. რადიანი, — კლასიკური მემკვიდრეობის ათვისებაზე მუშაობა. ჩვენს კლასიკოსებზე წერა, რასაკვირველია, საჭიროა, მაგრამ მთავარია ეწერათ თანამედროვე თემებზე.

ესაყვედურეს აგრეთვე ყოველდღიურ პრესას, რომელსაც ზოგჯერ სწელანაინი წიგნები შეუმჩნეველად რჩება. ასევე უყურადღებოს გარეშეა დარჩენილი, როგორც ვ. გორგაძეს განაცხადა, თარგმანები. ქართულად გამოვიდა „დავით სასუცი“, „ჯანგარი“ და მრავალი სხვა, რასაც ღღეკვანლამდე კრიტიკის შეფასება არ მისცემია.

გამოითქვა აგრეთვე ერთი საინტერესო აზრი, არსებობს ტრადიცია, როცა ერთ ნაწარმოებზე ერთხელ დაიწერება კრიტიკული წერილი და ამ წერილში გამოთქმული აზრი რჩება, როგორც ერთადერთი, თითქოს სავალდებულოდ დადგენილი. სხვა კრიტიკოსი ვამოქვეყნებულ წერილს არ გამოეკამათება. ამას ისიც ემატება, რომ ჩვენი კრიტიკოსები ამა თუ იმ ლიტერატურული მოვლენის შესახებ აგვიანებენ აზრის გამოთქმას.

კამათის დროს ზოგიერთმა ორატორმა ხაზი გაუსვა იმ გარემოებას, რომ კრიტიკოსებმა განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიაქციონ ფორმის საკითხს. ფორმა, რასაკვირველია, ეყურადღებოდ არ უნდა დარჩეს, მაგრამ „კრიტიკის ამოცანას უნდა შედგენდეს არა მარტო ნაწარმოების ფორმის კრიტიკული ანალიზი, არამედ იმ საზოგადოებრივ იდეათა ანალიზიც, რომლებთაც გამსჭვალულია ესა თუ ის ნაწარმოები. ამასთან ამა თუ იმ ნაწარმოების იდეური შინაარსის, მიმართულების განხილვა, რასაკვირველია, პირველ ადგილზე უნდა იყოს“ („პრავდა“).

კამათის შედეგები შეაჯამა ი. აბაშიძემ, რის შემდეგ პრეზიდიუმმა დასახა პრაქტიკული ღონისძიებები კრიტიკისა და ბიბლიოგრაფიის დარგში. გაუქმდა მწერალთა კავშირთან არსებული კრიტიკოსების სექცია და კრიტიკოსებს დაეკალა იმუშაონ მწერალთა კავშირის შემოქმედებითს სექციებში და სამხატვრო - სალიტერატურო ჟურნალ - ჟურნალებში. მწერალთა კავშირის გამოცემებს — „ლიტერატურული საქართველოს“, „ნაზნობისა“ და „ჩვენი თაობის“ რედაქციებს დაეგალათ 15 იანვრამდე წარუდგინონ პრეზიდიუმს კონკრეტული გეგმები კრიტიკისა და ბიბლიოგრაფიის განყოფილებათა დაწესებისა და გაძლიერების შესახებ.

პრეზიდიუმმა ყურადღება მიაქცია აგრეთვე თვალსაჩინო ნაკლს, რომელმაც ამ ბოლო ხანებში ფეხი მოიდგა ქართულ ლიტერატურულ კრიტიკაში — ჩვენი კრიტიკოსები უმეტესი ნაწილის ვადასვლას ლიტერატურის ისტორიის კვლევაზე და დაადგინა ამ დღეებში მოიწვიოს მწერლების თათბირი კონკრეტული კრიტიკის საკითხებზე.

პრეზიდიუმმა თავის დადგენილებაში ხაზი გაუსვა იმ არაჯანსაღ დამოკიდებულებას კრიტიკოსების მიმართ ზოგიერთი მწერლის მხრივ რითაც გამოწვეულია კრიტიკოსების უმრავლესობის გაუზრდელობა, ეარჩაკეტლობა და ბინაურულობა, შემდგომში პრეზიდიუმის სხდომაზე სისტემატურად განიხილება საკითხი კრიტიკოსთა მუშაობის შესახებ, მოსმენილ იქნება მათი შემოქმედებითი ანგარიშები.

მწერალთა კავშირის ბეჭდვითი ორგანოების დაევალა უახლოეს ნომრებში მოათავსონ 1940 წელს გამოცემული მხატვრული ნაწარმოებების კრიტიკული განხილვა და ბიბლიოგრაფია და 1940 წლის ლიტერატურული მიმოხილვები.

პრეზიდიუმის მომავალ სხდომაზე მოსმენილი იქნება გამომცემლობებთან არსებული სარედაქციო კომისიების ანგარიში და გამომცემლობათა ინფორმაცია 1940 წელს გამოცემული წიგნების შესახებ კრიტიკის დარგიდან.

„აზერბაიჯანული ლიტერატურის ისტორია“

ბაკო. სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის აზერბაიჯანის ფილიალის ნიზამის სახელობის ლიტერატურისა და ენის ინსტიტუტი „აზერბაიჯანული ლიტერატურის ისტორიის“ შექმნისათვის მუშაობს. ამ გამოცემის ექვსი ტომი (180 ნაბეჭდი ფურცელი) ასახავს აზერბაიჯანის ლიტერატურის ისტორიას ძველი დროიდან დღემდე.

ამ გამოცემის ბარდა, ინსტიტუტი გამოუშვებს „აზერბაიჯანული ლიტერატურის ისტორიის ერთტომიან კურსს, რომელიც 1941 წლის დამლეგს გამოვა. (საკდესი).

მხატვრული საუნსგო ღია ბარათები

მოსკოვი. კავშირგამბულობის სახალხო კომისარიატი უახლოეს დღეებში გამოუშვებს საფოსტო ბარათებს, რომელთა პირველი ვეერდი (მისამართის დასაწერი) მხატვრულად იქნება გაფორმებული. ღია ბარათები სერიებად გამოვა, რომლებიც საბჭოთა არქიტექტურას, თავდაცვითს, ფიზკულტურულ და სხვა თემატიკას მიეძღვნება. ამ ღია ბარათის ირეტულება ჩვეულებრივ ბარათზე 10 კაპიკით მეტი იქნება. (საკდესი).

„კომუნისტის“ სიგნალის შემდეგ

„დავამყაროთ კოლმეურნეობაში ბოლშევიკური წესრიგი“

„კომუნისტის“ 1940 წლის 16 ოქტომბრის ნომრიში დაბეჭდილ წერილში — „დავამყაროთ კოლმეურნეობაში ბოლშევიკური წესრიგი“ — აღნიშნული იყო, რომ სამტრედიის რაიონის სოფ. დიდი ჯიხაისის სტალინის სახელოსნის კოლმეურნეობა, რომლის თავმჯდომარედ ი. ჯყარშვილია, ცუდად მუშაობს. კოლმეურნეობაში ჩაშლილია: ხენა, თესვა, ბოსტნეულის გაშენება და დამუშავება, მოსავლის აღება, სახელმწიფო ვალდებულებათა შესრულება, ფერმების მშენებლობა, პირუტყვის მოვლა, საკვების დაცვა და სხვ. ამავე დროს თავმჯდომარე ი. ჯყარშვილი ბზარად თვრება, იშვიათად დადის ბრიგადებსა და ნაკვეთებში, არ იღებს არავითარ ზომებს არსებული მდგომარეობის გამოსასწორებლად.

აღნიშნულ წერილზე საქ. კ. პ. (ბ) სამტრედიის რაიკომი ეკატერინეს, რომ ყველა ბრალდება, წაყენებული კოლმეურნეობის თავმჯდომარის ი. ჯყარშვილისადმი მიმართ, რაც დაბეჭდილი იყო გაზეთი „კომუნისტში“, დადასტურდა. ი. ჯყარშვილი მოხსნილია კოლმეურნეობის თავმჯდომარეობიდან.

საქ. მწერალთა კავშირის პრეზიდიუმის გაფართოებული სხდომა ლიტერატურული კრიტიკის საკითხებზე

საქართველოს საბჭოთა მწერლების საქმიერის პრეზიდიუმმა გაფართოებულ სხდომაზე მწერლების ამტკიცებთან ერთად განიხილა ლიტერატურული კრიტიკის მდგომარეობის საკითხი. ამხ. ი. აბაშიძის მოკლე შესავალი სიტყვის შემდეგ მოხსენებით გამოვიდა კრიტიკოსი ამბ. შ. რადიანი.

მომხსენებელმა აღნიშნა, რომ ჩვენში, ისე როგორც მთელ საბჭოთა კავშირში უკანასკნელ ხანებში ადგილი ჰქონდა კრიტიკის შეფუთულებლობას. ამაში ნაწილობრივ დანაშაული არიან თვით კრიტიკოსებიც, რადგან ჩვენი ლიტერატურული კრიტიკა დაბალ იდეურ დონეზე დგას.

შემდეგ მომხსენებელმა გაიცნო სხდომას საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილება და „პრავდის“ მოწინავე წერილი კრიტიკისა და ბიბლიოგრაფიის შესახებ.

მომხსენებელმა აღნიშნა, რომ 1940 წელს საქართველოში გამოვიდა 40-ზე მეტი წიგნი — რომანები, მოთხრობებისა და ლექსების კრებულები. ამ წიგნების უმეტესი ნაწილი კრიტიკის მხრივ უყურადღებოდ დარჩა, ხოლო თუ რომელიმეს შესახებ დაიბეჭდა ბრძანები წერილები, როგორც წესი, ეს წერილები ეფრო ხოტბაა წარმოადგენდნენ, ვიდრე ბოლშევიკურ კრიტიკას. მწერალთა კავშირის პერიოდული გამოცემებიდან „ლიტერატურული საქართველო“ შედარებით მეტ ადგილს უთმობდა კრიტიკას, მაგრამ ვერ ვიტყვით, რომ გამოქვეყნებული წერილები ყველა მაღალხარისხოვანი იყოს. „ზნაობისა“ და „ჩვენს თაობაში“ კრიტიკისა და ბიბლიოგრაფიის საქმე სუსტად არის დაყენებული.

მოხსენების გარშემო გაიმართა გაცხოველებული კამათი. სიტყვებით გამოვიდნენ ს. შანშიაშვილი, ფ. ელენტა, ი. ვაკელი, ა. სულთანი, ს. ჩიქოვანი, კ. ჭიჭინაძე, ი. გრიშაშვილი, ვ. ბორგაძე, დ. შენგელაია, ვ. ფულეკიძე, გ. ცეცხლაძე, ლ. ასათიანი და ს. ეფენი.

მოკამათეებმა საინტერესო ფაქტები დაასახელეს მწერალთა კავშირის ცხოვრებიდან და მნიშვნელოვანი საკითხები წამოაყენეს. ს. შანშიაშვილმა სთქვა და ს. ბერიაშაც დაეთმოშვის, რომ ჩვენს მწერლებში ფართოდ აქვს გადგმული ფეხი კრიტიკის მოუთმენლობის მავნე ტრადიციას. კაკრიტიკებას სთქვლან არა დახმარებად, არამედ მტრულ გამოლაშქრებად. საკმარისია კრიტიკოსმა უარყოფითი შეფასება მისცეს რომელიმე მწერლის ნაწარმოებს, რომ აღნიშნული მწერალი ამ კრიტიკოსს პირად მტრად გადაიქცეს. ყველა ორატორი ჰგმობდა ამ მავნე დამოკიდებულებას და მოითხოვდა ნამდვილ, ბოლშევიკურ, მიუდგომელ კრიტიკას.

ორატორთა გამოსვლებში დაზუსტდა აგრეთვე საკითხი—როგორი უნდა იყოს კრიტიკა. ყველა დაეთანხმნენ „პრავდის“ დებულებას, რაც ციტირებულ იყო მოხმსენებლის მიერ, რომ „ჩვენი კრიტიკის ცეცხლში უნდა გაატარონ ყოველგვარი უმეცრული ნაჯღაბნი, ანტიმხატვრული ნაწარმოებნი“. კრიტიკა არის არა მარტო დახმარება მწერლისათვის, არამედ იმავე დროს კრიტიკა მოწოდებულია აღზარდოს მასების ესთეტიკური, მხატვრული გემოვნება. ბ. ელენტმა და ლ. ასათიანმა მართებულად განაცხადეს, რომ კრიტიკული წერილი უნდა წარმოადგენდეს დამოუკიდებლად სანტერესო საკითხავს, მაღალ ესთეტიკურ ნაწარმოებს, დაწერილს საგნის ღრმა ცოდნით, დიდი სიმახვილით, კარგი ქართული ენით.

ს. ჩიქოვანმა წამოაყენა დებულება — და ამაში დაეთანხმნენ შემდგომ გამოსული ორატორები, ჩრმ კრიტიკას უნდა ახასიათებდეს უდიდესი სიყვარული ლიტერატურისადმი, კრიტიკოსი უნდა „წერდეს მძაფრად. ლ. ასათიანმა მოსწრებულად მოიყვანა მაგალითი ე. ზოლასი, რომელმაც გამოსცა კრიტიკული წერილების ორი წიგნი „რა მიყვარს“ და „რა მძულს“. ორივე წიგნი ერთგვარი, მაღალი ეზნებითაა დაწერილი.

მარგებულად აღნიშნა ბ. ელენტამ, რომ კრიტიკოსთა უმეტესი ნაწილი, როგორც, მაგალითად, გ. ქიქოძე, ჰ. იბგროროყეა, ი. გაფერელია, ნაწილობრივ ლ. ასათიანი და შ. რადიანი, — კლასიკური მემკვიდრეობის ათვისებაზე მუშაობა. ჩვენს კლასიკოსებზე წერა, რასაკვირველია, საჭიროა, მაგრამ მთავარია ეწერათ თანამედროვე თემებზე.

ესაყვედურეს აგრეთვე ყოველდღიურ პრესას, რომელსაც ზოგჯერ სწელანაინი წიგნები შეუმჩნეველად რჩება. ასევე უყურადღებოს გარეშეა დარჩენილი, როგორც ვ. გორგაძეს განაცხადა, თარგმანები. ქართულად გამოვიდა „დავით სასუცი“, „ჯანგარი“ და მრავალი სხვა, რასაც ღღეკვანლამდე კრიტიკის შეფასება არ მისცემია.

გამოთქმა აგრეთვე ერთი საინტერესო აზრი, არსებობს ტრადიცია, როცა ერთ ნაწარმოებზე ერთხელ დაიწერება კრიტიკული წერილი და ამ წერილში გამოთქმული აზრი რჩება, როგორც ერთადერთი, თითქოს სავალდებულოდ დადგენილი. სხვა კრიტიკოსი გამოქვეყნებულ წერილს არ გამოეკამათება. ამას ისიც ემატება, რომ ჩვენი კრიტიკოსები ამა თუ იმ ლიტერატურული მოვლენის შესახებ აგვიანებენ აზრის გამოთქმას.

კამათის დროს ზოგიერთმა ორატორმა ხაზი გაუსვა იმ გარემოებას, რომ კრიტიკოსებმა განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიაქციონ ფორმის საკითხს. ფორმა, რასაკვირველია, ეყურადღებოდ არ უნდა დარჩეს, მაგრამ „კრიტიკის ამოცანას უნდა შედგენდეს არა მარტო ნაწარმოების ფორმის კრიტიკული ანალიზი, არამედ იმ საზოგადოებრივ იდეათა ანალიზიც, რომლებთაც გამსჭვალულია ესა თუ ის ნაწარმოები. ამასთან ამა თუ იმ ნაწარმოების იდეური შინაარსის, მიმართულების განხილვა, რასაკვირველია, პირველ ადგილზე უნდა იყოს“ („პრავდა“).

კამათის შედეგები შეაჯამა ი. აბაშიძემ, რის შემდეგ პრეზიდიუმმა დასახა პრაქტიკული ღონისძიებები კრიტიკისა და ბიბლიოგრაფიის დარგში. გაუქმდა მწერალთა კავშირთან არსებული კრიტიკოსების სექცია და კრიტიკოსებს დაეკალა იმუშაონ მწერალთა კავშირის შემოქმედებითს სექციებში და სამხატვრო - სალიტერატურო ჟურნალ - ჟურნალებში. მწერალთა კავშირის გამოცემებს — „ლიტერატურული საქართველოს“, „ნაზნობისა“ და „ჩვენი თაობის“ რედაქციებს დაეგალათ 15 იანვრამდე წარუდგინონ პრეზიდიუმს კონკრეტული გეგმები კრიტიკისა და ბიბლიოგრაფიის განყოფილებათა დაწესებისა და გაძლიერების შესახებ.

პრეზიდიუმმა ყურადღება მიაქცია აგრეთვე თვალსაჩინო ნაკლს, რომელმაც ამ ბოლო ხანებში ფეხი მოიდგა ქართულ ლიტერატურულ კრიტიკაში — ჩვენი კრიტიკოსები უმეტესი ნაწილის ვადასვლას ლიტერატურის ისტორიის კვლევაზე და დაადგინა ამ დღეებში მოიწვიოს მწერლების თათბირი კონკრეტული კრიტიკის საკითხებზე.

პრეზიდიუმმა თავის დადგენილებაში ხაზი გაუსვა იმ არაჯანსაღ დამოკიდებულებას კრიტიკოსების მიმართ ზოგიერთი მწერლის მხრივ რითაც გამოწვეულია კრიტიკოსების უმრავლესობის გაუზრდელობა, ეარჩაკეტლობა და ბინაურულობა, შემდგომში პრეზიდიუმის სხდომაზე სისტემატურად განიხილება საკითხი კრიტიკოსთა მუშაობის შესახებ, მოსმენილ იქნება მათი შემოქმედებითი ანგარიშები.

მწერალთა კავშირის ბეჭდვითი ორგანოების

რუზველტის მიმართვა კონგრესისადმი

ნიუ-იორკი, 7 იანვარი (საკ-დეს). თავის მიმართვაში კონგრესისადმი რუზველტმა განაცხადა: 1812-დან 1914 წლამდე ევროპასა და აზიაში მომხდარი არაერთი ომი არსებითად არ ემუქრებოდა ჩვენს მომავალს, არც ამერიკის სხვა სახელმწიფოთა მომავალს. შექმიანში მაქსიმალიანეს მეფობის პერიოდის გამოკლებით, უცხოთის არცერთი სახელმწიფო არა ცდილა დამკვიდრებულიყო დასავლეთ ნახევარსფეროში, ხოლო ინგლისის მძლავრი ფლოტი ატლანტის ოკეანეში ჩვენდამი მეგობრულად გამწყობილი ძალა იყო.

ის ამბები, რომლებიც ამ-ამად ხდება ამერიკის კონტინენტის საზღვრებს იქით, უეიოესად ეხება ამერიკის შეერთებული შტატების მომავალსა და უშიშროებას.

რუზველტი აღნიშნავს, რომ არსებობს ევროპული ქვეყნების მიერ ევროპის, აფრიკის, აზიისა და ავსტრალიის მოსახლეობისა და რესურსების ხელში ჩაგდების საფრთხე. ბავშვური კვეხნა იქნებოდა იმის მტკიცება. — განაგრძობდა რუზველტი,—რომ მოუმზადებელი ამერიკა გარეკან დაბრუნების მიუღებლად და მარტო ხელით შესრულს მაშინ მოელი მსოფლიოს მოგერიებასო.

შემდეგ რუზველტმა სთქვა: ამას წინათ აღენიშნავდი, თუ რა სწრაფად შეიძლება დაგვესახან თავს ომის წარმონის თანამედროვე მეთოდების დროს. ბერძნეთ გარეულ ლაპარაკობენ იმ თემაზე ეთითქვა ჩვენ გარანტირებული ვიყოთ ოკეანიდან უშიშარ შემოსევისაგან. სანამ ინგლისის ფლოტი თავის ძალიერებას ინარჩუნებს, ჩვენ არავითარი საფრთხე არ გვემუქრება. ინგლისის ფლოტიც რომ არ იყოს, არავითარი მოწინააღმდეგე არ იქნება ისე სულელი, რომ თავს დაგვეხასა, დუსანტი გადმოსხას მისგან ოკეანის ათასობით მილით დაშორებულ ამერიკის შეერთებულ შტატებში მანამდე, სანამ ხელთ არ ჰაიგდიან სტრატეგიულ ბაზაზს, საიდანაც მას შეეძლება მოქმედება.

რუზველტმა აღნიშნა, რომ ამერიკის შეერთებული შტატებისათვის ეს სეროზული საფრთხე არსებობს, და სთქვა, რომ ახლანდელი ტრადიციული ყოველწლიური მიმართვა კონგრესისადმი ერთადერთია ამერიკის შეერთებული შტატების მთელს ისტორიაში.

რუზველტმა აგრეთვე აღნიშნა, რომ ევრასიის ზავი, რომელიც უნიკალო არ იყო, „ნაკლებ ოსმანურო იყო, ვიდრე ის „დამშვიდება", რაც ეარ ადგე მიეწინინამდე დაიწყო". რუზველტი მოუწოდებდა ყოველივის ეფრთხილოდნენ იმათ, „ვინც დამშვიდებას ჰპირობენ საყირიბის ბალიშებზე". ჩვენი მიმდგომა ის ჩვენი პოლიტიკა, — განაგრძობდა რუზველტი, — მიმართული უნდა იყოს, „ოწინარის ყოელისა და თითქმის მარტოოდენ, ვარეშე საფრთხის ა ეკეთილსაკენ. ჩვენი პოლიტიკა შიმდეგში მოგამარიობს: 1. მთელი ძალოვნი ონდა მოვანდომოთ ჩვენი ნაციონალური თავდაცვის ყოველმხრივი განაკარგიცების საქმის. 2. ჩვენ ვალდებულნი ვართ მთელი დახმარება გავუწიოთ იმ ხალხებს, რომლებიც ამჟამად იბრძვიან და ამით ომისაგან იცავენ ჩვენს ნახევარსფეროს. 3. ჩვენი საკუთარი უშიშროების მოსაზრებანი და მორალის პრინციპები არასოლოს არ მოგვიკიმენ ნებას დავთანხმდეთ დამამშვიდებელთა მიერ მოწონებულს და აგრესიოთა მიერ ნაკარნახევ ზავს. საჭიროა დაუყოვნებლივ და მკვეთრად გავაძლიეროთ საჭურველს წარმოების ტემპები. ზოგიერთ მეტად მნიშვნელოვან დარგში ჩვენ ყველს გავფიქრებულს ჩვენი გეგმების განხორციელების ნელი ტემპები. დღემდე ქმაყოფილი არა ვყოფილვარ ჩვენი წარმოებებით. ჩვენ ჩამოვრეკილი თვითფრინავების წარმოების მხრივ. ჩვენ სამხედრო გემების ეფრო სწრაფი ტემპებით ვაშენებთ, ვიდრე ეს დასახული იყო, მაგრამ ვმეშაობთ იმაზე, რომ კიდევ უფრო გაეუსწროთ დასახულ ადგილს. მშვიდობიანობის პირობებში მთელი ჩვენი ქვეყნის გადაყვანა მშვიდობიანი დროის საჭიროებებზე ადამიანებისა და მუშაობის ეშატება ახალი ქარხნები.

რუზველტმა განაცხადა, რომ მას განზრახვა აქვს სთხოვოს კონგრესს მისცეს მას მნიშვნელოვნად გადიდებული ახალი ასიგნებანი ისე გაფართოებული რწმენებულიყოს ის იმ შუშობის განსაკრძობად, რომელიც უკვე დაწყებულია. „ვთხოვ აგრეთვე კონგრესს მოაცალეს ეფლება და იმდენი სახსარი, რამდენიც საკმაო იქნება დამატებითი საჭურველისა და მრავალი სახის სამხედრო მასალის საწარმოებლად და მათი იმ ქვეყნებისათვის გადასაცემად. რომლებიც ომს ეწევიან აგრესიულ სახელმწიფოთა წინააღმდეგ. ყველაზე უკერო სასარგებლო, რაც ჩვენ ახლა შეგვიძლია გავაკეთოთ, არაა ამ ქვეყნებისათვის, აგრეთვე საკუთარი თავისათვის არსებული ფუძეململ ციების შესრულება. ეს ქვეყნები ადამიანთა რეზერვიანს არა საჭიროებენ მათ ესეპრონოვთ მილიარდობით დოლარის იარაღი". რუზველტმა აღნიშნა, რომ შორა არ არის ის დრო, როცა ისინი ვერ შეესლებენ ნაღდი ფულით გადახდას ამერიკის ომიანობა ამერიკის შეერთებულ შტატებში მანამდე, სანამ ჩვენ ბაზებს ოკეანის ათასობით მილით დაშორებულ ამერიკის შეერთებულ შტატებში ანამდე, ეს ბაზები ამერიკის ხელში ჰაიგდებს სტრატეგიულ ბაზაზს, საიდანაც მას შეეძლება მოქმედება.

რუზველტმა აღნიშნა, რომ ამერიკის შეერთებული შტატებისათვის ეს სეროზული საფრთხე არსებობს, და სთქვა, რომ ახლანდელი ტრადიციული ყოველწლიური მიმართვა კონგრესისადმი ერთადერთია ამერიკის შეერთებული შტატების მთელს ისტორიაში.

რუზველტმა აგრეთვე აღნიშნა, რომ ევრასიის ზავი, რომელიც უნიკალო არ იყო, „ნაკლებ ოსმანურო იყო, ვიდრე ის „დამშვიდება", რაც ეარ ადგე მიეწინინამდე დაიწყო". რუზველტი მოუწოდებდა ყოველივის ეფრთხილოდნენ იმათ, „ვინც დამშვიდებას ჰპირობენ საყირიბის ბალიშებზე". ჩვენი მიმდგომა ის ჩვენი პოლიტიკა, — განაგრძობდა რუზველტი, — მიმართული უნდა იყოს, „ოწინარის ყოელისა და თითქმის მარტოოდენ, ვარეშე საფრთხის ა ეკეთილსაკენ. ჩვენი პოლიტიკა შიმდეგში მოგამარიობს: 1. მთელი ძალოვნი ონდა მოვანდომოთ ჩვენი ნაციონალური თავდაცვის ყოველმხრივი განაკარგიცების საქმის. 2. ჩვენ ვალდებულნი ვართ მთელი დახმარება გავუწიოთ იმ ხალხებს, რომლებიც ამჟამად იბრძვიან და ამით ომისაგან იცავენ ჩვენს ნახევარსფეროს. 3. ჩვენი საკუთარი უშიშროების მოსაზრებანი და მორალის პრინციპები არასოლოს არ მოგვიკიმენ ნებას დავთანხმდეთ დამამშვიდებელთა მიერ მოწონებულს და აგრესიოთა მიერ ნაკარნახევ ზავს. საჭიროა დაუყოვნებლივ და მკვეთრად გავაძლიეროთ საჭურველს წარმოების ტემპები.

ოსფარ დამსახურებული არტისტი ორდენსანი ი. დუროვი ასურეთის ნიმერის გამოფენილი ფერნეკლებით — „მონადირის სიზმარი".

ფოტო ფ. დავიდოვისა

ი. დუროვის გაწრთვნილი სპილო ციერკის მანეჯზე.

ფოტო რ. აკოფოიისა.

მორიგი ნარმოდგენა თბილისის ცირკში

ცოტაზედ და საინტერესოდ მიმდინარეობს წლევანდელი სეზონი თბილისის სახელმწიფო ცირკში. აუარებელი მაყურებელი ჰყავს თბილისის სახელმწიფო ცირკს მიმდინარე სეზონში და ეს უნდა მიეწეროს, ეტარიფული ყოველისა სპეციალურ ხელოვნების იმ ნიჭიერ წარმომადგენლებს, რომლებიც მოიმეორებენ გამოთქმებებად ელექნებიან მაყურებლებს.

დამსახურებული მსახიობის ლეო ტანტის მუშაობას საგანგებო ყადალ დამჩნია მიმდინარე სეზონსა, და თუ ყოველი საკირო წარმოდგენის დასაწყისი-დანდე მაყურებელი ხალისით და ინტერესით მოელოდნენ მსახიობთა მორიგ გამოსვლას მანეჯზე,—ეს უნდა მიეწეროს ლ. ტანტის მიერ ოსტატურად დამუშავებული და შედგენილი პროლოგის ჩვენებასაც.

— „სალამი მშვიდობისა", — ასეთია ოკანასტრული პროლოგის სახელწოდება. ამთი ოუყება საციოკოო სანახაობათა ფარმოდგენე და შემდეგ მანეჯზე ერთიმეორეს სცვლიან მოჯირითეები, ეთნოგლეარიები, ბალიბატები, ეტუალტერეოები.

განსაკუთრებით ალსანშნავია მანეჯის მუშმეი სტუმარი მსახიობი ბაიდა, იგი თავიანი ოსტატური და ეროვნებამტვინერი ოხოსკენრობითა და თამაშით ხიბლავს მაყურებლებს და განუწყვეტელ სიცილს იწვევს ცირკში. ძველ და გამოცდილ მსახიობს ამბ. ბაიდას ეტუალი ბევრი ეუმეშაენია ახალი საკოოოენო ეანრების გამომუშავებისათვის. რათა თავი დაალწიოს ამ ზხრივ ანინტაკეცებელ, ოოოეკ ეა ეანრებეი ეა ოოოეკ ეა ეანრებეი ეა ეანრებეი ეა ეანრებეი